

gangsalderen. Men disse Skoler, der her er Tale om, ere opmærksomme paa, at i Overgangsalderen trænge de unge til legemlig Beskæftigelse. De holde derfor i Regelen kun Skole om Vinteren. Der er mange Forældre, der desværre ikke ere forstandige nok til at se, at naar de have en opløben, bleg, blodfattig og ranglet Søn, har han, selv om han skal studere, godt af at komme ud i frisk Luft til godt Arbejde og vinde det Helbred, der kunde give ham en lykkelig Ungdom siden og anderledes Kraft og Styrke, naar han en Gang efter endt Uddannelse skal over i sin Embedsgerning. Man er saa bange for at tabe det Aar i Overgangsalderen. Saa kommer han ikke hurtigt nok frem. Det er bogstavelig talt saaledes, at man er ved at regne en Drengs Anciennetet allerede fra hans 11te Aar, naar han kommer ind i Mellemskolen, og skal passe paa, at han ikke taber denne Anciennetet, for ved Hjælp af den skal i Fremtiden efter faste Regler paa alle de Omraader, hvor der er lovordnede, statslige Tilstande, Fremgangen ske. (*En Stemme*: Pensionsret!) Den følger med Ancienneteten.

Det er et stort Spørgsmaal, det ærede Medlem her har rørt ved, og det er et Spørgsmaal, som alle vi, der i den kommende Tid faa Lov til at arbejde noget med Hensyn til Ordningen af vore offentlige Forhold, og som have Tro paa vort Folks Fremtid, ville blive nødte til at give os meget af med. Der er, naar Talen er om dette Spørgsmaal, en stor Forskel paa By og Land, og jeg maa tilstaa, jeg ser mig ikke i Stand til at overse Forholdene i Byerne. Men hvad Forholdene paa Landet angaar, er jeg klar over, at det Spor, man er slaaet ind paa med disse Fortsættelsesskoler, der findes, er det rigtige, og jeg skal slutte disse faa Bemærkninger om denne vigtige Sag med at tilsige det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at jeg med de Betingelser, jeg maatte sidde inde med, og med den Lejlighed, som maatte gives mig dertil, vil være villig til naar som helst at give min Medvirkning til dette Spørgsmaals Løsning.

Sabroe: Jeg takker den højtærede Kultusminister for det Løfte, som indeholdtes i hans Tale om, at Statsbiblioteket i Aarhus skulde kunne komme til at tilfredsstille de mange berettigede Krav, som indkomme dertil om Udlaan af Bøger. Jeg giver Ministeren Ret i, at der ofte kommer Breve til Biblioteket med Spørgs-

maal af den Beskaffenhed, at det egentlig er ganske meningsløst, at Bibliotekets Embedsmænd og Funktionærer skulle spille deres kostbare Tid med at besvare disse Breve.

I Tilslutning til den højtærede Kultusministers Tale om det Spørgsmaal, som er rejst af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), vil jeg sige, at jeg betragter egentlig Oprettelsen af Institutioner rundt om i vore Byer, der halvt ere Hjem, halvt ere Skole, hvor de unge kunne læse og adspredde sig paa god Maade i deres Fritid, som mere betydningsfuld end, om man i forøget Grad satte Kræfter ind paa at faa Bøger fra Statsbiblioteket i Aarhus udlaante rundt omkring i Landet. Jeg tillægger disse Udlaan megen Betydning, men at skabe rundt omkring for øvrigt ikke alene i Byerne, men ogsaa ude paa Landet Steder, hvor Ungdommen kan søge hen i sin Fritid, vil være af overordentlig meget større Betydning. Her vil jeg sige, at det forekommer mig, at der heller ikke fra Arbejderklassens Side er gjort, hvad der burde gøres, i Henseende til at beskytte Ungdommen mod de mange Farer, som true den ganske særlig i de store Byer. Der burde gøres meget mere for at drage Ungdommen bort fra den Skare meget tvivlsomme Adspredelser og Fornøjelser, som forefindes, i Lighed med, hvad Tilfældet er i Sverige, hvor i en Række Byer Arbejderorganisationerne have iscenesat offentlige Læsestuer, som ogsaa med Hensyn til den indre Komfort og Hygge ere saadanne, at man er tilfreds ved at opholde sig her nogle Timer. Jeg ser i Etableringen af saadanne Institutioner, halvt Hjem, halvt Skole, et Fremskridt fra den ensidige Aftenskoleundervisning, som findes mange Steder, og som neppe i alle Tilfælde betyder saa overordentlig meget, fordi Eleverne ofte møde trætte fra Arbejdet og ude af Stand til at modtage Undervisningen der. Der burde i hver By, alt efter Indbyggerantallet, være et eller flere Hjem, som modtog den konfirmerede Ungdom, hvor den paa sømmelig og god Maade dels kunde adspredde sig, dels belæres og undervises. Det er Vejen frem, og her skal et Samarbejde frem, ikke alene med Organisationerne, for jeg stoler overhovedet ikke saa forfærdelig meget paa Organisationerne i Henseende til at arbejde i den antydede Retning. Her skal gøres et folkeopdragende Arbejde. Man maa have fat i de Tusinder af Mænd og Kvinder rundt omkring i Hjemmene, faa dem til at forstaa deres